

כרמלה וייס

Carmela Weiss

כרמלה וייס 2009 Carmela Weiss

כרמלה וייס | בית האמנים תל אביב | יולי 2009

© כרמלה וייס

אילום ועיצוב: סיגל קולטון

כרמלה וייס

השכלה:

בוגרת המדרשה לאמנות "בית ברל".
תואר ראשון בגיאוגרפיה, האוניברסיטה העברית ירושלים.

תערוכות יחיד:

2005:

"מקומות ואנשים", גלריה ראש הנקרה, קיבוץ ראש הנקרה.
"שתי נשים", גלריה טובה אוסמן, תל אביב.

2001:

"תמונות מקופסת נעלים", בית האמנים, ירושלים.
"תמונות מקופסת נעלים", הספרייה המרכזית ע"ש סוראסקי אוניברסיטת ת"א.

תערוכות קבוצתיות:

2009:

"סיפור", גלריה P8, תל אביב, אוצרת: מרב שין בן-אלון.
"תערוכה קבוצתית", קיבוץ גלויות 45 תל אביב, אוצרת: תמר אלול.
"קיבוץ גלויות דרום", מכללת קיי, באר-שבע, אוצר: ישראל רבינוביץ.
"שרה אנד בובס", גלריה P8, תל אביב, אוצרת: רקפת וינר עומר.
"גלריה טובה אוסמן חוגגת 30 שנה", בית האמנים ע"ש זריצקי, תל אביב.
"מראה, מראה II", גלריה טובה אוסמן, תל אביב.

2008:

"אמן מארח אמן" פתיחת עונת התערוכות קיבוץ גלויות 45 תל אביב.
"אמנות על אמנות", גלריה "הצוק" נתניה.
"ארץ, עיר, חי, צומח, דומם", גלריה "הצוק" נתניה.
"תערוכת קיץ", גלריה ארליך, תל אביב.
"דיוקן ישראלי", גלריה ארליך, תל אביב.
"גיבורות תרבות", גלריה "סקוואלה ארט", נתניה.
"מראה, מראה", גלריה טובה אוסמן, תל-אביב.
"סלון בסתיו 3 רכבות לילה", קיבוץ גלויות 45, תל אביב.
אוצרות: נעמי צוקר, מירי פרנקל-עשת ודפנה איכילוב.

2007:

"בית קפה", אחוזה 100, רעננה.
המדרשה לאמנות, בית ברל, אוצרת: ענת בצר.
"דיוקן", גלריה "הצוק" נתניה.

2005:

"התנתקות", גלריה "הצוק" נתניה.

אוספים:

אוסף בנק לאומי.

“הערים אך אינן קיימות. אולי אף לא היו בנמצא מעולם. ודאי כי שוב לא תהיינה קיימות לעולם.”⁽¹⁾

כרמלה וייס מציגה בתערוכה זו עולם תת-קרקעי מופלא. עולם זה מורכב מערים הגועשות מתחת לפני השטח. מה היא באמת העיר מתחת? מה יש בה ומה היא מסתירה? העיר מזמינה אותנו למסע תת-קרקעי קסום. האם ניתן בכלל להיכנס לתוך עולם זה? הצמחייה סבוכה ואפלה, מסתירה בתוכה סוד כלשהו. הנתיב מוביל למסע אל תוך ערים אשר לא קיימות במציאות, אלא בתוך הנפש. דימויים תת-הכרתיים צפים ועולים על פני השטח. על אף שזהו עולם תת-הכרתי, הוא איננו מאיים, או משתלט. השכבות הרבות יוצרות עומק וויזואלי מסקרן הדורש התבוננות מעמיקה, ומגלה עולם נסתר נוסף.

הציור הוא רב-שכתי, מסתיר וחושף. באמצעות דימויים כמו שורשי עצים, מנסה וייס לחזור לתוך המשטח על-מנת לגלות מה מסתתר בתוכו. העיר הסמויה של וייס נעה בין דימוי-לכיסוי. ציור השכבות מקביל לחיטוט בתוך שכבות האדמה. לפתע נגלים מינים שונים של חרקים ותולעים, בריכות מים, דגים, תמנון, תנין ואף חיות אחרות לא מזהות. עולם סוריאליסטי רוחש חיים מתחת לפני האדמה. נדמה כי העיר נושמת כמו ספוג ותופחת. הצבירה והצמיחה הרחשות, גורמת לגופים האמורפיים להיווצר ולהשתנות לעיני הצופים. עולם צפוף זה, המבוסס על תסיסה קיומית, מכיל בבטנו יצורים שונים המתרבים, זזים, נושמים וגם מתים, ומיד באים חדשים תחתיהם. נוצרת אווירה קסומה של נוף פתוח המשתנה באופן בלתי פוסק.

עולם תת-קרקעי רוחש זה, נדמה לאיברים אורגניים בעלי ורידים ועורקים המזוזנים אחד מהשני. נוצרת תחושה של אורגניזם חי הבנוי ממבנים מולקולאריים של רקמות עדינות ודקיקות. הנתק מנוף קונקרטי ואימוץ נוף מדומיין מאפשרים לוייס חופש בתהליך החיפוש אחרי צורות חדשות ויצירת נופים שלא ברור אם קיימים והיכן. זמן התרחשות הסצנה אף הוא איננו ברור, ספק יום, ספק לילה. הכול טובל בתחושה אפופת מסתורין. דממה אופפת את המרחבים הנסתרים של היקום. הקומפוזיציה נעה בין פיגורציה להפשטה. הגבולות בין הדימוי הצמחי לרקע מתמוססים.

וייס יוצרת בציוריה נופים מיוחדים, ללא נוכחות אדם, ההופכים לנופי נפש אישיים המזכירים את העיסוק של תנועת הסוריאלים בתחילת המאה העשרים בשבירת חוקי המציאות, ובשחרור העולמות הפנימיים החבויים במעמקי נפש האדם. בדומה לתת-מודע בנושא וכמושא גם יחד שבא לידי ביטוי בסוריאלים הפיגורטיבי, העושה שימוש בדימויים הלקוחים מן המציאות כדי ליצור יצורי כלאיים, כך, צירוף חלקי דימויים חסרי הקשר למכלול משותף אחד, יצר אצל וייס מציאות חדשה שהיא מעל למציאות הקיימת.

העיר הסמויה איננה מקום נעים. היא אזור דמדומים שטומן בחוכו את הרגוע והמכעכע, המחייה והממית. תחושות מסתוריות עולות מתוך הצורות האמורפיות, לעתים אף מפלצתיות. החרקים החיים, מעין מרקמים אורגנים נושמים, מצוירים בעיקר כגוונים כתומים, ירקרקים, תכלת, אפור וחום. חותמה האישי של וייס ניכר בצוירים עוצמתיים אלה המצוירים דווקא בפורמטים קטנים.

מסע של גילוי נדרש על מנת לגלות את הערים הנסתרות. "לחאן הגדול יש אטלס אשר בו [...] משורטטות גם ערים, אשר לא מרקו וגם לא הגיאוגרפים יודעים אם קיימות הן והיכן"⁽²⁾. האטלס שבידי החאן הגדול מכיל בתוכו גם את מפות הארצות המובטחות, בהן סייר האדם בדמיונו, אולם עדיין לא נתגלו ולא נוסדו.

⁽¹⁾ קונבלי חאן למרקו פולו. מתוך הספר: קאלווינו איטאלו, הערים הסמויות מעין. תרגום: גאיו שילוני, הוצאת הקיבוץ הארצי השומר הצעיר, תל אביב, 2008, עמ' 59.

⁽²⁾ שם, עמ' 132.

2009, Acrylic & Oil on canvas, 30/71 cm אקריליק ושמן על בד, 30/71 ס"מ

המפטי דמפטי: "כשאני משתמש במילה, מובנה הוא בדיוק המובן שאני בוחר בשבילה – לא פחות ולא יותר". אל'יס: "השאלה היא, אם אתה יכול לכפות על מילים מובנים כל כך רבים ושונים." המפטי דמפטי: "השאלה היא, מי כאן האדון – זה הכול."⁽¹⁾

המפטי דמפטי מסביר בשיחה זו לאל'יס הצעירה כיצד השפה נועדה לשרת את האדם, בהגדרתה את העולם על פי מערכת סמלים, במקרה הזה מילים. לשיטתו המציאות נגזרת מהמשמעות שמעניקים לדבר מה ולפיכך "האדון" הוא כל אדם אשר מתרגם את המציאות כראות עיניו. ידוע הדבר כי לכל אדם תפיסה ייחודית על החיים וכי הוא מבין אותם באופן סובייקטיבי, אולם הערתו של קרול לוקחת את רעיון זה צעד נוסף קדימה. השאלה "מי כאן האדון" משקפת את הרעיון כי ניתן לשחק במשמעותה של מילה וכפועל יוצא, במשמעותה של המציאות. במובן מסויים, קרול מתאר את שיטת הכתיבה שלו עצמו, שכן בתור סופר פנטזיה הוא מהתל בין הקונוונציונלי לבין הדמיוני ומכאן הוא מתפקד כאדון מילותיו ועולמו.

בתערוכתה החדשה יוצרת כרמלה וייס עולם פנטסטי המשלב דימויים השאולים מהעולם המציאותי – בעלי חיים, צמחים, כלי דם ואיברים, הנשזרים כאחד במארג התמונה עם דימויים מומצאים, בלתי מזוהים. ישנה תנועה ביצירות בין העולם ה"מציאותי" לבין עולמה הפנימי של האמנית, אשר מתארת את יצירותיה בתור כעין חורים בקיר דרכם היא מתכוננת אל עולם אחר. ככוראת העולם הזה, ניתן לראות בוייס כמתווכת בינו לבין הצופה, דרך העלתה את יציר דמיונה לכדי מימוש חזותי.

נדמה כי יצירתו של עולם חדש מבטא את התמזגותם של שני מונחים, דומים ושונים גם יחד. המונח "fantasy" במובנו המקורי "להפוך לנראה" כלומר, לממש בצורה חזותית והמונח הפסיכולוגי "phantasy", המתייחס למצב של דלז'יה בו חזיונות בלתי מציאותיים נתפסים כממשיים. למרות שלא ניתן להאשים את אמן הפנטזיה בדלז'יה, אפשר להניח כי בכדי שיצירתו תהיה אפקטיבית ישנו צורך שיהיה האמן שבוי במידה מסויימת בתוך העולם שהוא יוצר. מכאן היצירה הפנטנסטית מבטאת כעין שליטה מודעת בדחפים האי-רציונליים, השלטת סדר בכאוס; מאידך ניתן לראות בה כהענקת משנה תוקף לדחף האי-רציונלי אשר נותנת דרור לפרא ומעמידה אותו כבר משמעות לא פחות מהרציונל.

ניתן לומר כי ביצירתו של עולם חדש קיימת השאיפה לפתור את החיכוך המתמיד בין הרציונלי לאי-רציונלי, או בין העולם הפנימי לחיצוני, בתור הפכים קיצוניים הנאבקים ללא הרף בחיי כל אדם. בראייה כזו, יצירתה של וייס נדמית לניסיון בפיוס הגורמים השונים הנאבקים בתוכה. יצירותיה מהוות מבחינה זו את ממלכתה הפרטית, אותה היא בראה והגשימה על פני הכד ומכאן מקומה כאמנית היא כמלכת ממלכתה, כאנשיה ואויביה, כצבאה המגן וכאלוהיה.

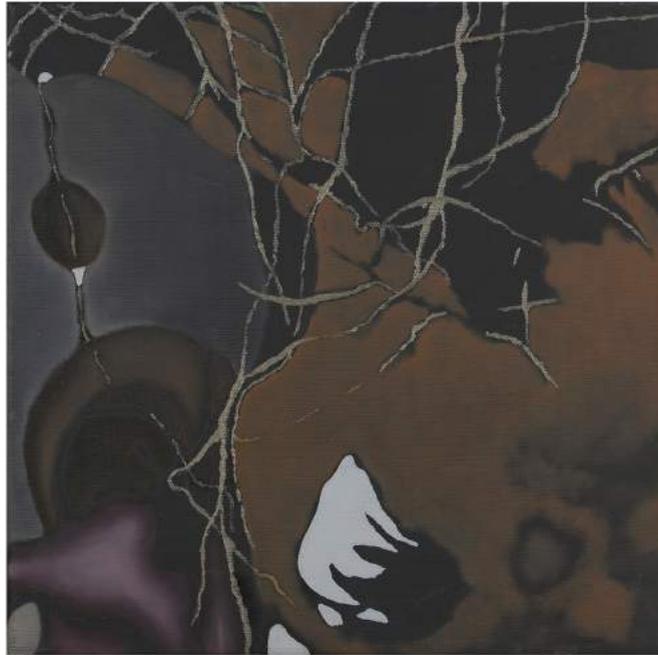
⁽¹⁾ לואיס קרול, "מבעד למראה ומה שאליס מצאה שם" תרגום: רנה ליטוין, הספריה החדשה, 1999, עמ' 110-109.

2009, Acrylic & Oil on canvas, 25/25 cm   2009, אקריליק ושמן על בד, 25/25 ס"מ

2008, Acrylic & Oil on canvas, 30/30 cm אקריליק ושמן על בד, 30/30 ס"מ

2008, Acrylic & Oil on canvas, 30/30 cm אקריליק ושמן על בד, 30/30 ס"מ

2009, Acrylic & Oil on canvas, 40/40 cm אקריליק ושמן על בד, 40/40 ס"מ

2009, Acrylic & Oil on canvas, 25/25 cm. 2009, אקריליק ושמן על בד, 25/25 ס"מ

2009, Acrylic & Oil on canvas, 40/40 cm אקריליק ושמן על בד, 40/40 ס"מ

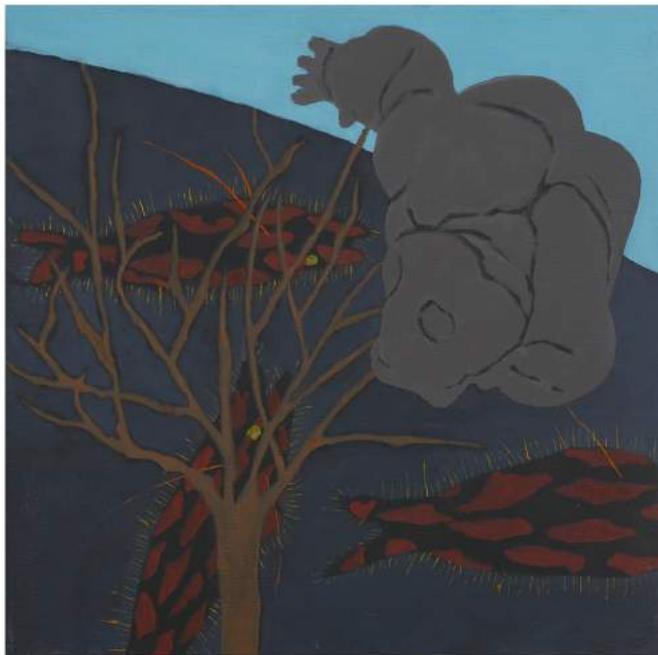

2009, Acrylic & Oil on canvas, 20/30 cm אקריליק ושמן על בד, 20/30 ס"מ

2009, Acrylic & Oil on canvas, 30/30 cm אקיריק ושמן על בד, 30/30 ס"מ

2008, Acrylic & Oil on canvas, 30/30 cm אקריליק ושמן על בד, 30/30 ס"מ

2008, Acrylic & Oil on canvas, 30/30 cm אקריליק ושמן על בד, 30/30 ס"מ

2009, Acrylic & Oil on canvas, 30/30 cm אקריליק ושמן על בד, 30/30 ס"מ

2009, Acrylic & Oil on canvas, 40/40 cm אקריליק ושמן על בד, 40/40 ס"מ

2009, Acrylic & Oil on canvas, 20/25 cm   2009, אקריליק ושמן על בד, 20/25 ס"מ

2009, Acrylic & Oil on canvas, 20/25 cm   2009, אקריליק ושמן על בד, 20/25 ס"מ

2009, Acrylic & Oil on canvas, 20/25 cm אקריליק ושמן על בד, 20/25 ס"מ

2009, Acrylic & Oil on canvas, 20/25 cm אקריליק ושמן על בד, 20/25 ס"מ

2009, Acrylic & Oil on canvas, 30/80 cm אקריליק ושמן על בד, 30/80 ס"מ

2008, Acrylic & Oil on canvas, 20/25 cm ס"מ 20/25, אקריליק ושמן על בד, 2008

2008, Acrylic & Oil on canvas, 20/25 cm ס"מ 20/25, אקריליק ושמן על בד, 2008

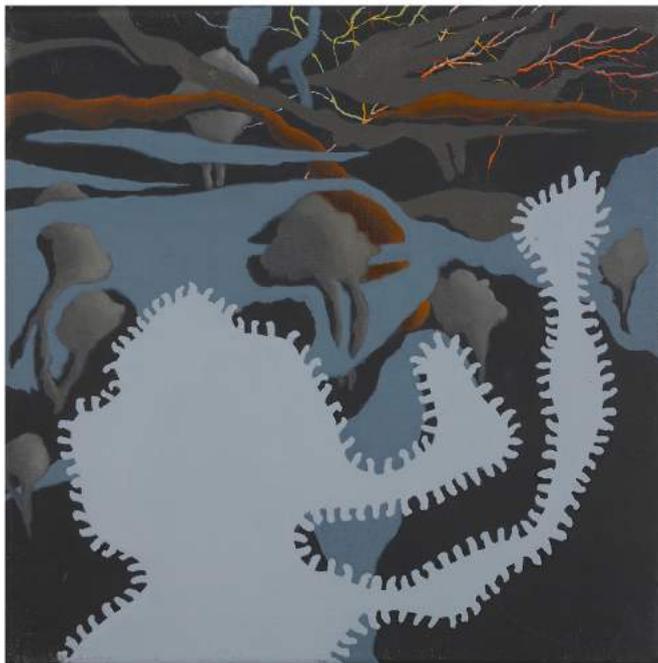

2009, Acrylic & Oil on canvas, 20/20 cm   2009, אקריליק ושמן על בד, 20/20 ס"מ

2009, Acrylic & Oil on canvas, 20/25 cm אקרי יוטם, 20/25 סי"מ

2009, Acrylic & Oil on canvas, 20/20 cm ס"מ 20/20, 2009, אקריליק ושמן על בד.

2009, Acrylic & Oil on canvas, 30/30 cm ס"מ 30/30, 2009, אקריליק ושמן על בד.

2009, Acrylic & Oil on canvas, 36/31 cm ס"מ 36/31, 2009, אקריניק ושמן על בד.

It can be said that to create a new world is to resolve the eternal collision between the rational and the irrational, between the inner and outer world- radical opposites which battle continually throughout every individual's life. To interpret Weiss's work in this light is to see it as an effort to reconcile the different elements of friction which reside within her.

Her creation which we see before us, in the form of oil on canvas, is none other than her own private kingdom in which she serves as its sovereign, its people & enemy, its guard and its god.

⁽¹⁾Lewis Carroll, *Through the Looking Glass, and What Alice Found There*, Piccolo Pan Books, London, 1977, p.74

Master of Ones Kingdom
Nogah Davidson

'When I use a word,'said Humpty Dumpty, in rather a scornful tone,

'it means just what I choose it to mean - neither more nor less.'

'The question is,'said Alice, 'whether you can make words mean so many different things.'

'The question is,'said Humpty Dumpty, 'which is to be master - that's all.'

Humpty Dumpty explains in this conversation to young Alice how language serves man, in the sense that it defines the world in a set of symbols, in this case - words. Accordingly, reality is derived from the meaning one gives it and therefore the "master" is the person which translates this reality in his own comprehension.

It is common knowledge that each person has his own perception of life and understands it in his own subjective way, but what Carroll talks of here takes it one step further. The question "which is to be master" relates to the idea that one can toy with the meaning of a word, and therefore with the meaning he gives reality. In a way, Carroll is describing his own method of writing, for as a fantastical novelist he is playing with the conventional and mixing it up with the imaginary, therefore acting as the master of his words and world.

In her latest exhibition Carmela Weiss creates a fantastical world which combines images adapted from the "real" world - animals, plants, blood vessels and organs, interwoven as one with invented, unrecognizable imagery. Weiss goes back and forth between the "real" world and her inner one, describing her own work as "holes in a wall" through which she penetrates a different world. As the creator of this world, one can view Weiss as it's mediator to her audience, for she manifests her invented imagery in visual form.

It seems the act of creating a new world merges two terms, both similar and different. The term "fantasy" in its original sense "to visualize" and the second, the psychological term "phantasy", which refers to a state of delusion of imagined objects not recognized as such. Even though the fantastical artist must not be accused of delusion, it can be presumed that in order to deliver a convincing work, he must be somewhat engaged in his imaginary world. Therefore, the fantastical creation represents on the one hand the artist's control of the irrational impulse, forcing order where there is chaos; while on the hand validating the irrational as significant no less than its counterpart and allowing the senseless to be set free.

Weiss creates special landscapes in her work, without the presence of man, which turn into personal landscapes reminiscent of the surreal movement's preoccupation at the beginning of the twentieth century with breaking the laws of reality, and the liberation of inner worlds that are hidden within the depth of the human soul. Much like the sub-conscious as subject and object combined, expressed in figurative surrealism, which works with images taken from reality in order to create hybrids, so does Weiss' amassing of images without connection to one whole amalgamation create a new reality that is above the existing one. The hidden city is not a pleasant place. It is a twilight zone that entails the calm and bubbly, the one who gives and takes life. Mysterious sensations come out of the amorphous, sometimes monstrous shapes. The living insects, some sort of breathing organic textures, are painted mainly with orange, greenish, light-blue, grey and brown colors. Weiss' personal signature is apparent in powerful work painted in small-scale formats.

A journey of discovery is required in order to find the hidden cities. "The Great Khan owns an atlas [that] depicts cities, which neither Marco nor the geographers know exist or where they are, though they cannot be missing among the forms of possible cities"⁽²⁾. The atlas in the hands of the great Khan contains the maps of the promised lands, in which man has traveled in his imagination, but were not yet discovered and founded.

(1) Invisible Cities, Italo Calvino, Trans. William Weaver, N.Y. 1974, p. 59.

(2) Ibid, p. 136-7.

2009, Acrylic & Oil on canvas, 30/80 cm אקוויניק ושמן על בד. 30/80 ס"מ

Hidden city
Galit Semel

"Your cities do not exist. Perhaps they have never existed. It is sure they will never exist again."⁽¹⁾

In this exhibition Carmela Weiss presents a mysterious subterranean world. This world is comprised of vigorous underground cities. What is the city bellow, really? What does it have and hide? The city invites us to a magical subterranean journey. Is it at all possible to enter this world? The foliage is dense and dark, concealing within it some kind of secret. The path leads towards a voyage into cities that do not exist in reality; rather, they exist in the soul. Subconscious images float up to the surface. Even though it is a subconscious world, it is neither threatening nor dominating. The many layers create an intriguing visual depth that requires profound observation, and reveals another hidden world.

The painting is multi-layered, concealing and revealing. Through images such as woods' roots, Weiss attempts to probe into the surface in order to find out what hides inside. Weiss' hidden city moves between image to cover. Painting the layers is equivalent to probing layers of earth. Suddenly various species of insects and worms are revealed, water ponds, fish, an octopus, alligator and other unidentified animals. The vivid surreal world underground. It seems that the city is breathing like a sponge and inflating. The sizzling growth and accumulation cause the amorphous bodies to become and change in front of the viewers. This crowded world, based upon existential fermentation, holds within its stomach different creatures that expand, move, breathe and also die while new ones come instead of them. A magical atmosphere of a constantly changing open view is created.

This vivacious underground world is likened to natural organs with veins and arteries feeding off each other. A feeling of a live organism, comprised of molecular structures of gentle thin tissues is created. The detachment from a concrete body and adopting an imaginary view allow Weiss freedom in the quest for new life forms and creation of landscapes that might and might not exist anywhere. The time of occurrence of the scene is not clear either, perhaps day; perchance night. Everything is drowned in a mysterious sensation. Silence engulfs the hidden spaces of the universe. The composition moves between figurativeness to abstraction. The boundaries between the foliar imagery and the background dissolve.

Carmela Weiss

Education:

Graduate "Hamidrasha" Art School, Beit Berl College, Israel.
B.A. in Geography, Hebrew University of Jerusalem.

Solo Exhibitions:

2005:

"Places and People", Kibbutz Rosh Hanikra Gallery.
"Two Women", Tova Osman Gallery, Tel-Aviv.

2001:

"Family Memories", Artist's House in Jerusalem.
"Family Memories", Sorasky Central Library, Tel-Aviv University.

Group exhibitions:

2009:

"Story", P8 Gallery, Tel-Aviv, curator: Merav Shin Ben-Alon.
"Group Exhibition", 45 Kibbutz Galuyot Rd. Tel-Aviv, curator: Tamar Eloul.
"Kibutz Galuyot South", Kaye College, Beer-Sheva, curator: Israel Rabinovitz.
"Sarah and Bobs", P8 Gallery, Tel-Aviv, curator: Rakefet Winer Omer.
"Tova Osman Gallery 30th Anniversary" Zaritzky Artists House, Tel Aviv.
"Mirror Mirror II", Tova Osman Gallery, Tel-Aviv.

2008:

"Artist Hostsing Artist", exhibitions season opening, 45 kibbutz Galuyot, Tel Aviv.
"Art About Art", The Tzuk Gallery, Netanya.
"State, City, Flora & Fauna, Inanimate/Scrabble", The Tzuk Gallery, Netanya.
"Summer Exhibition", Erlich Gallery, Tel-Aviv.
"Israeli Portrait", Erlich Gallery, Tel-Aviv.
"Culture Heroines", Squalla Art Gallery, Netanya.
"Mirror Mirror", Tova Osman Gallery, Tel-Aviv.
"Night Trains", 45 Kibbutz Galuyot, Tel-Aviv.
curators: Naomi Zucker, Miri Frenkel Eshet & Dafna Ichilov.

2007:

"Coffee House", Ahuza 100, Raanana.
Hamidrasha Art School, curator: Anat Betzer.
"Portraits", The Tzuk Gallery, Netanya.

2005:

"Disengagement From Gaza Strip" The Tzuk Gallery, Netanya.

Collections:

Bank Leumi collection

Carmela Weiss | Tel Aviv Artists House | July 2009

©Carmela Weiss

Photography & Design: Sigal Kolton

carmela.weiss@gmail.com | www.carmelaweiss.com | 972-50-5543485